

kommunernes problem med at leve op til pasningsgarantien.

Jeg vil da gerne sige, at vi ser børnepasningsorloven helt klart som et pusterum i fortravlede børnefamiliers hverdag, men vi synes ikke, der er noget behov for, at den nuværende sats skal forhøjes, i hvert fald ikke hvis man skal se de her lovforslag isoleret. Men det er klart, at hvis det skal indgå i et større perspektiv, er det muligvis noget, som vi må forhandle.

Isoleret set kan vi altså ikke støtte forslaget om at hæve den nuværende sats. Vi mener egentlig, at pengene kunne bruges et andet sted, f.eks. på sundhedsområdet eller på uddannelsesområdet.

Vi mener lidt ligesom Kristeligt Folkeparti, at det unge par, børnefamilierne, måske også skulle tænke lidt mere langsigtet. De skulle motiveres til f.eks. at spare op, så man senere kunne få udbetalt midler. Altså det, jeg taler om her, er en fleksskat, hvor man kan indbetale til en lavere skat og så få pengene ud, når man har brug for dem, f.eks. til afholdelse af børnepasningsorlov.

Ja – det var CD's ord.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi ikke kan støtte forslagene om at hæve satsen til 80 pct. Jeg skal også starte med at henvise til, at der i løbet af ganske kort tid kommer en børnepolitisk redegørelse fra regeringen, som angriber feltet bredere end blot at slå ned på ét område, som der lægges op til her.

Det er for Det Radikale Venstre et vigtigt grundprincip på det her område, at der lægges op til, at det offentlige støtter i et vist omfang, hvis man ønsker at få en børnepasningsorlov, men at der også samtidig, f.eks. med en regel som denne med de 60 pct., klart lægges op til, at der også skal en investering til fra familiens egen side for at få tingene til at hænge sammen. Det vil sige, at vi altså alene ud fra den holdning afviser forslaget.

Derudover er der et samfundsøkonomisk aspekt i det, som også er væsentligt at tage med, og dér synes jeg, at det selvfølgelig har været interessant at høre nogle af de bemærkninger, der har været i forhold til dengang, man indførte ordningen, sammenlignet med den situation, vi står i i dag.

Situationen har jo generelt ændret sig, hvis vi udelukkende skal se på det økonomiske, idet vi er kommet i en situation, hvor der er kommet

et voldsomt pres på arbejdsmarkedet efter arbejdskraft, og det er også den slags ting, der spiller ind, når man samlet set skal vurdere den økonomiske konsekvens af et forslag som det her.

Vi vil godt se fremad, og det vil vi gerne gøre med udgangspunkt i den redegørelse, der kommer fra regeringen. Vi håber meget i Det Radikale Venstre, at et nøgleord i den redegørelse bliver fleksibilitet, at indføre fleksibilitet og eventuelt andre muligheder for at benytte orlovsordninger.

Det er ordene fra Det Radikale Venstre.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, det er rart, at der er nye kræfter, som vil tage vores gamle temaer op igen. Vi hilser forslagene fra henholdsvis Kristeligt Folkeparti og SF om at forhøje børnepasningsorloven til 80 pct. meget velkommen.

Vi deler i øvrigt SF's ønske om i nær fremtid at bringe orlovsydelsen op på den normale dagpengesats, men vi synes, det er o.k., at man prøver at få indført en hurtig økonomisk forbedring, der igen gør det muligt for børnefamilierne at udnytte ordningen i praksis til gavn for både børnene og forældrene.

Men jeg vil sige, at hvad angår fem ud af de seks forslag, vi foreløbig har behandlet i dag, beder regeringspartierne os om at vente enten på et nedsat udvalg eller på en kommende redegørelse eller lignende, og i dette tilfælde er det altså en lille smule mere grelt end ved de øvrige lovforslag, vi har behandlet. Når man afviser at tage stilling til disse helt enkle forslag, som oven i købet udtrykker regeringens egen politik for få år siden, med henvisning til, at nu kommer man altså med en sammenhængende børnefamiliepolitisk redegørelse, så er man altså ude på tynd is.

Jeg synes, regeringen har et problem. Et er, at man af andre grunde ikke vil støtte de her forslag, noget andet er, at det er da tyndt, hvis man i dag ikke kan løfte sløret for, hvad det er for nogle store reformer, man vil komme med på det her område. Altså regeringen har forpligtet sig i sin egen fremlæggelse, i sin egen åbningstale, og regeringen er blevet forpligtet af Folketinget ved en forespørgselsdebat, hvor et enigt Folketing inklusive regeringspartierne stemte for, at regeringen skulle fremlægge et sådant program inden 1. maj.

Regeringen henviser så til, at der har været afholdt folketingsvalg. Statsministeren er kaldt i